

3) Ἐργάζομαι διανυκτερεύων Θήρ. Κύθν. Σάμ. Σίφν. κ.ά.: Γνωμ.

"Οταν δῆς κολοκυθάκι, | ἀποσπέριζε λιγάκι,
κι δῖαν δῆς τὴν κολοκύθα, | ἀποσπέριζε" δῆλη νύχτα
(ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αὐξάνουν αἱ νυκτεριναὶ ἐργα-
σίαι) Κύθν. κ.ά. 4) Φυλάττω τι δι' ὅλης τῆς νυκτὸς Κύπρ. :
Ἐποσπέρισες τὸ φαεῖν; γῆξε το. Νὰ μὲν ἀποσπερίζῃς τὸ φαεῖν
καὶ χαλᾶ. Ἐποσπερίστην τὸ φαεῖν. 5) Ἐκθέτω τι ἐν καιρῷ
τῆς νυκτὸς Κύπρ. : Ἐποσπέρισα τοῦτον τὸ ροδόστεμ-μαν
"ς τ' ἄστρα γὰρ νὰ γίβονται τὸ μωρόν. Ἐποσπερίστην τὸ νερὸν
τὸ ἔκρυναν. Νὰ ποσπερίσῃς τὸ δικαιόβασμένον νερὸν τῶις "ποὺ
τὸ πουρὸν νὰ τὸ λουθῆς ἀνάτριχα.

ἀποσπερινά ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀπονομιρ'νὰ "Ιμβρ. Σα-
μιοθρ. ἀπόσπερ'να Θήρ. Κύθν. κ.ά. —Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. ἐσπερινός. 'Η λ.
καὶ παρὰ Δουκ.

I) Μετὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐκκλησίας Θήρ. Κύθν. κ.ά.
—Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. II) Ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἐσπέ-
ριας "Ιμβρ. : Ἀπονομιρ'νὰ μαγείριμα. β) Κατὰ τὴν ἐσπέ-
ριαν Σαμιοθρ. : Ἀπονομιρ'νὰ σὰν ἔκλουσι ἡ δαγῆς-ι-μ' δ' τὸν
γεῖτα (τὸ βράδυ ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ μεγάλος ἀδελφός μου
τοῦ τὸ εἴπα).

ἀποσπερινγάζω ἀμάρτ. ἀποσπερ'ηγάζω Θήρ. Κρήτ.
κ.ά.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. ἐσπερινγάζω.

Τελειώνω τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐκκλησίας ἐνθ' ἀν.: "Ο
παπτάς ἡποσπέρ'ηγασε Θήρ. Ἀποσπερ'ηγάσαν οἱ-ἡ-ἐκκλησίες
Κρήτ.

ἀποσπερινὸς ἐπίθ. Σέριφ. Τήλ. Χίος —ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. ² 119 —Λεξ. Δεὲκ Μπριγκ. ἀποσπερινὲ Τσακων. ποσπερινὸς Πάτμ. κ.ά. ἀποσπερ'νὸς "Ιος Κρήτ.
—Λεξ. Βάιγ. Πρω. Δημητρ. ἀπονομιρ'νὸς Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. ἀπόσπερ'νὸς ΣΣκύπη Σερεν. λουλουδ. 24 ἀπο-
σπερ'η ἡ, Κρήτ. —Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀπεσπερ'νὸ τό, Θράκ. (Μάδυτ.) ἀποσπερ'νὸ Κρήτ. —ΝΠετμεζ. Απλ. λόγ. 53
ἀπόσπερ'νὸ "Ηπ. —Λεξ. Βάιγ. Δεὲκ Μπριγκ. Βλαστ. Δημητρ. ΚΚρυστάλλ. Ἐργα 2,9 καὶ 67 ΧΧρηστοβασ. Δηγ. στά-
νης 157.

Τὸ μεσον. ἐπίθ. ἀποσπερινός.

1) Ὁ τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινός, βραδινὸς Θράκ. (Μάδυτ.) "Ιος Κρήτ. Πάτμ. Τήλ. Τσακων. Χίος κ.ά. —ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. ΣΣκύπης ἐνθ' ἀν. —Λεξ. Βάιγ. Δεὲκ Πρω. Δημητρ. :
Ἀποσπερινὸς καρδὸς Λεξ. Δεὲκ Σιογγάνη ἀποσπερινὸ αὐτόθ. Ἀποσπερ'η κοιμηθῆτα ἡ ἀποσπερ'η στεσά (τόπος ὅπου κατὰ τὴν ἐσπέραν ὀδηγοῦνται τὰ ποιμνια διὰ νὰ κοιμηθοῦν) Κρήτ. Ἀπονομιρ'η βασ'λόπ'τια (ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους κοπτομένη) Μάδυτ.

Γνωμ. Τὸν ἀποσπερινὸν θυμὸν τὸ τάχιν φύλαγέ τοι Χίος.
Ποσπερινὸ φαεῖ ἄφινε, ποσπερινὴ δουλειὰ μὴν ἄφινης Πάτμ.
|| Ἄσμ.

Φεγγάρι μ' ἀποσπερινὸ μὲ τὸν μεάλο κύκλο,
ἄμει χαιρέτισέ μου τον μέσον τὸν βαρύν του ἔπινο
Τήλ. —Ποιήμ.

Σὰν τὸν φαγεῖ τὸ ἀπονομιρὸ τοῦ ξαναζισταμένου
τέτοιουν 'νι τὸ ἀδρόγυνον τοῦ ξαναπατριμένου
Λέσβ.

"Σ τ' ἄγραφο, 'ς τ' ἀποσπερινὸ τραγούδι ποῦ τ' ἀρχίζει
σὰν κατεβαίνει ἀπ' τὸ χλωρὸ βουνόπλαγο ὁ τσοπάρης
ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. ² ἐνθ' ἀν.

Μήπως τὸ ἀπόσπερ'να ἀγδονάκια | καὶ τὰ πουλλὰ τῆς χα-
ραγῆς, | μήπως τὸ ἀπόσπερ'να ἀγδονάκια . . . :

ΣΣκύπης ἐνθ' ἀν. 'Η σημ. καὶ μεσον. Ιδ. Ἐρωτοπαίγν. στ. 564
(εκδ. Hesseling-Pernot 48) «ἐσύ 'σαι τῆς νυκτὸς δροσιά
καὶ πάχνη τοῦ χειμῶνα | καὶ φέγγος ἀποσπερινόν». Συνών.
ἀποβραδινὸς 4, ἀπόσπερος 1, βραδινός, ἐσπερινός,
ἀντίθ. πρωινός. 2) Οὔσ. α) ὁ ἀστήρ Ἀφροδίτη Σέριφ.
Συνών. Ιδ. ἐν λ. ἀποσπερίτης 1. β) Ὁ βόλος τῶν δικτύων
ὁ φιττόμενος τὴν ἐσπέραν πρὸς ἀλιείαν "Ιος. γ) Θηλ. καὶ
οὐδ. ἐσπέρα Κρήτ. κ.ά. —ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν. ΧΧρηστο-
βασ. ἐνθ' ἀν. ΝΠετμεζ. ἐνθ' ἀν. —Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.:
Τὸ χωριὸ σκεπάζοντα μὲ τὰ θολὰ σκοτάδια τὸ ἀπόσπερ'νον
ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' ἀν. || Ποιήμ.

T ἀπόσπερ'νον καὶ ἀποβραδὺς ποῦ βασιλεύει ὁ ἥλιος
ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν.

Καμπάνα ποῦ χιτπᾶ ἀργὰ τὸ ἀπόσπερ'νον τὴν ὄρα
ΝΠετμεζ. ἐνθ' ἀν. 'Η σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. I' 23 (εκδ.
ΣΞανθουδ.) «ἐπέργνα μέρες σκοτεινές, νύχτες ἀσβολωμέ-
νες, | ἀποσπερ'νές λαχταριστές καὶ αὐγὲς περιωρισμένες». Συνών.
ἀποβραδινὸς 1, ἀπόσπερο (Ιδ. ἀπόσπερος 1 β).

δ) Θηλ., ἀποσπερίδα 1, ὁ ίδ., Κρήτ. κ.ά. —Λεξ. Πρω.
Δημητρ. ε) Οὔδ., ζύμη κατὰ τὸν χειμῶνα ἀφ' ἐσπέρας
παρασκευαζομένη πρὸς ζύμιασιν Θράκ. (Μάδυτ.)

***ἀποσπερινοῦ** ἐπίρρ. ἀποσπερ'νον Μῆλ. κ.ά.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀποσπερινός.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐνθ' ἀν.: "Ἐφνγ' αποσπερ'νον καὶ ἡρθα
μεσάνυχτα Μῆλ. Συνών. Ιδ. ἐν λ. ἀποσπέρα 2.

ἀποσπέρισμα (I) τό, Σκύρ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποσπερίζω (I).

Τὸ πέρας τῆς ἐσπερίδος: "Υοιερα ἀπ' τὸ ἀποσπέρισμα
λούστ' να τσαὶ χτενίστ' να Σκύρ.

ἀποσπέρισμα (II) τό, Λεξ. Βάιγ. Πρω. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποσπερίζω (II). 'Η λ. καὶ παρὰ Σομ.
Ἀποσπερίδα 1, ὁ ίδ.

ἀποσπερίστρα ἡ, Μύκ.

'Εκ τοῦ ρ. ἀποσπερίζω καὶ τῆς καταλ. -τρα.

Γυνὴ διερχομένη τὰς ἐσπέρας μετ' ἄλλων ἐργαζομένη.
Συνών. ἀποσπερικαθίστρα.

ἀποσπερίτης ὁ, ἀπεσπερίτης Ίκαρ. ἀποσπερίτης
κοιν. ἀπονομερίτης Μεγίστ. ἀπονομιρίτης Λυκ. (Λιβύσσο.)
ἀπονομιρίτης βύρ. ίδιωμ. ἀποσπερίτης Ίκαρ. ποσπερίτης
Κύπρ.

Τὸ μεσον. οὐσ. ἀποσπερίτης, ὁ ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπο-
σπέρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.

1) Ὁ ἀστήρ Ἀφροδίτη, "Εσπερος κοιν.: Βγῆκε ὁ ἀπο-
σπερίτης κοιν. "Ο, τι νά βγη ὁ ἀποσπερίτης νά ρυθμος Νάξ.
(Φιλότ.) "Οσον τὸ ἐφάνην ὁ ποσπερίτης Κύπρ. (Λεμεσ.)
Τὰ ἀστρη ἐν ἐφαίνουντον ἔξον ποὺ ὁ ποσπερίτης αὐτόθ.
|| Ἄσμ.

"Ἄχι καὶ νά βγανα ψηλὰ σὰ δὸν ἀποσπερίτη
νά θώραν δὴν ἀγάπη μου ποῦ βρίσκεται 'ς τὴ Κρήτη
Κρήτ.

Δίχως νὰ βρέξῃ πλημμυροῦ δὰ ρυάκια, τὰ ποτάμια,
καὶ ἀκόμη ποίχου νὰ φανῇ 'ς τὸ δρός ἀποσπερίτης
σκοτάδι πλάκωσε πολύ, δὲ βλέπ' ὁ γεῖς τὸν ἄλλο
αὐτόθ.

Χίλια καλῶς τὸ βρήκαμε τὸ φίλον μας τὸ σπίτι
όπού 'χει τὸν αὐγερινὸ καὶ τὸν ἀποσπερίτη
αὐτόθ.

"Πὸ οὖλα τὸ ἀστρη τὸ οὐρανοῦ τὸν ποσπερίτην θέλω
Κύπρ.

Κομάται ὁ αὐγερινὸς καὶ ὁ ἀποσπερίτης ποῦ 'οταν κ' ἐβασιλέψασιν μέσ' 'ς τὸ δικόν μας σπίτι Ρόδ. Συνών. ἀποσπερινὸς 2α, ἀπόσπερος 2. 2) 'Ο ἄφ' ἐσπέρας ἐνωρὶς κοιμώμενος Σύμ.

ἀποσπερίτικος ἐπίθ. Κύπρ. ἀποσπερίτικος Κύπρ. 'Εκ τοῦ ἐπιφρ. ἀποσπέρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ιτικος.

'Ο ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὑπάρχων: 'Ο τραχαρᾶς ἐν' 'ποσπερίτικος. 'Η σούπ-λα ἐν' 'ποσπερίτικη. Φαεῖν 'ποσπερίτικον. || 'Άσμ.

Tὸν 'ποσπερίτικον νερὸν νῆβκε τὸ πρόσωπόν σου νὰ στέκῃ πάντα καθαρὸν τὸ καμαρόφρουδόν σου 'ποσπερίτικον νερὸν = τὸ ἄφ' ἐσπέρας ἐκτιθέμενον κατὰ τὸ θέρος διὰ νὰ κρυώσῃ).

ἀποσπέργυμα τό, 'Αμοργ.

'Εκ τοῦ φ. *ἀποσπέργυνω.

'Αποσπέργυδα 1, δ' ίδ.

ἀπόσπερμα τό, ΣΣκίπη Τσιγγανόθ. 24 ἀπόσπαρμα Λεξ. Αἰν. ἀπόζραμα Τσακων.

'Εκ τοῦ φ. ἀποσπέργυνω.

1) Τὸ τέλος τῆς σπορᾶς Τσακων. — Λεξ. Αἰν. Συνών. ἀποσπάρσιμο, ἀποσποργὰ 1. 2) Τὸ τελευταῖον τέχνον Τσακων. Συνών. ἀποβυζαστάρι, ἀποκούκκι 2, ἀποκούνι, ἀποσούρι 4, ἀποσπόρι 4, ἀποσπορίδι 2. 3) Κακὸς ἀπόγονος ΣΣκίπης ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.

Κατάρα 'ς τῆς Παντώρας τ' ἀποσπέρματα, κατάρα 'ς τοὺς ἀνίδεους πρωτογόνους.

ἀποσπέρνω σύνηθ. ἀπονοστέρον σύνηθ. βιορ. ίδιωμ. 'ποσπέρνω Σύμ. Τῆλ. κ.ά. 'ποσπέρνω Α. Κρήτ. Ρόδ. 'ποσπέρνων' Εὗβ. (Αὔλωνάρ.) 'ποσπέρνον' Εὗβ. (Στρόπον.) ἀποσπέρνων Τσακων. ἀποσπέρνων Τσακων.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ φ. σπέργυνω, παρ' ὅ καὶ τύπ. σπέρω, λείρον καὶ λείρων. Πβ. καὶ μεταγν. ἀποσπέργω.

Περατῶ, τελειώνω τὴν σπορὰν σύνηθ. καὶ Τσακων.: 'Απόσπειρα τὸ χωράφι ἡ ἀπολύτως ἀπόσπειρα σύνηθ. Σὰν ἀποσπείρω, θά 'ρθω Πελοπν. (Λακων.) "Αμα ἀποσπείρουμε, φεύγοντες 'δῶθε Πελοπν. (Καρυὰ Κορινθ.) 'Ποσπαρμένα ἔχω Ρόδ. "Εσπειρα καὶ ἀπόσπειρα τρία πινάκια σ' τάρι 'Ηπ. || Φρ. Τώρα περὶ 'ς τ' ἀπότρυγα, τώρα π' ἀποσπείραμε! (ἐπὶ ἀκαίρου αἰτήσεως ἡ προσφερομένης βοηθείας) Πελοπν. (Αρχαδ.) κ.ά. || Γνωμ. 'Η Πούλεια βασιλεύοντας καλοὶ γεωργοὶ ἀποσπερνούσι (ἥτοι περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) Θράκ. Δεκέμβριοι ιδὲ καὶ ἀποσπερνεις καὶ ἀν δὲν ἀποσπείρης, τάγιζε καὶ στάλιζε αὐτόθ. 'Η σημ. καὶ μεσον. Ιδ. Λύβιστρ. καὶ Ροδάμν. Ε 1090 (εκδ. J. Lambert) «πᾶς γεωργὸς ἀπὲ τοῦ νῦν ἀπέσπειρεν δικαίως».

ἀποσπεροκαθίστρα ἡ, ἀμάρτ. ἀποσπεροκαθίστρα Κάρπ.

'Εκ τοῦ ἐπιφρ. ἀποσπέρα καὶ τοῦ οὐσ. καθίστρα.

Γυνὴ ἀγρυπνοῦσα κατὰ τὴν ἐσπέραν καὶ ἐργαζομένη, φίλεργος: 'Άσμ.

'Μ-μ' ἐσένα νά 'ν' ἡ μοῖρα σου καματερὴ καὶ πλούσια, τυχισουλεύτρια φοερὴ καὶ ἀποσπεροκαθίστρα (βαυκάλ.) Συνών. ἀποσπέργυδα.

ἀποσπερορδίνιαστος ἐπίθ. Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιφρ. ἀποσπέρα καὶ τοῦ ἐπιθ. *δρδιντα-στὸς < δρδιντάζω.

'Ο ἄφ' ἐσπέρας ἐτοιμασθείς: Παρουμ.

Tὸν ἀποσπερορδίνιαστον ταχεὰ τὸνε συντήρα.

ἀπόσπερος ἐπίθ. ΠΒλαστοῦ 'Αργὼ 74 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. 'πόσπερος Προπ. (Αρτάκ. Πάνορμ.) ἀπόσπερο τό, ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 35 καὶ Παραμύθ. 45 ΣΠασαγιάνν. ἐν Τέχν. 1,142 — Λεξ. Βλαστ. 366

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. ἐσπέρα.

1) 'Ο τῆς ἐσπέρας, ἐσπερινὸς ΠΒλαστὸς ἐνθ' ἀν. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. : 'Απόσπερο λιμάνι ΠΒλαστὸς ἐνθ' ἀν. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀποσπερινὸς 1. β) Οὖσ., ἐσπέρα ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. — Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν.: "Ἐνα ἀπόσπερο μοῦ λέει ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. ἐνθ' ἀν. Κάθε ἀπόσπερο ὁ φυγόδικος δ Τρύφως γλιστρῷ πάνω ἀπὸ τὸ λόγγο ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. ἐνθ' ἀν. || Ποίημ.

'Απὸ τὰ δέντρα τὰ πουλλὰ στερνολαλὲς ἀφίνοντα καὶ οφήνοντα μέσ' 'ς τ' ἀπόσπερο

ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἀν. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀποσπερινὸς 2γ.

2) 'Αρσεν. οὖσ., ἀποσπεργίτης 1, δ' ίδ., Προπ. (Αρτάκ. Πάνορμ.)

ἀποσπερδόστρεμμα τό, Κάρπ.

'Εκ τοῦ φ. ἀποσπερδόστρεμμα ἐφω.

Περισυναγωγή, ἐπὶ ποιμνίου. Συνών. ἀπογύρωσμα δ.

ἀποσπερδόστρεφω Κάρπ.

'Εκ τοῦ ἐπιφρ. ἀποσπέρα καὶ τοῦ φ. στρεφω.

Περισυναγωγή, κυρίως ἐπὶ ποιμνίου: 'Άσμ.

'Μ-μ' ἐμέν' δ νοῦς μου τό 'αλε νὰ μπῶ 'οσκός μετ' ἐσου, νὰ σοῦ λακ-κώνω τὴν αὐγή, νὰ σ' ἀποσπερδόστρεφω.

ἀποσπιθάζω Πελοπν. (Βούρβουρ.)

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ φ. σπιθάζω.

'Αποπαίρων: Tὸν ἀποσπιθάζει. Πῆγα νὰν τοῦ μιλήσω καὶ μ' ἀποσπιθασε. Συνών. ἀποσκυλλακώ 1.

ἀποσπόντα ἐπίφρ. σύνηθ. ἀπόσποντα Λεξ. 'Ελευθερούδη. Πρω. Δημητρ.

'Εκ τῆς φρ. ἀπὸ σπόντα.

1) Οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ δι' ἀνακλάσεως ἀπὸ τῆς σπόντας ἥτοι τῆς πλευρᾶς τοῦ σφαιριστηρίου (ὅταν κατὰ τὸ παιγνίδιον ἡ σφαιλα κρούσῃ τὴν ἀλλην οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ μετὰ προηγηθείσαν πρόσκρουσιν ἐπὶ τῆς σπόντας) σύνηθ.: Χτύπα ἀπόσπόντα. 2) Μεταφ. ἐμμέσως, δι' ὑπανιγμοῦ σύνηθ.: Φρ. Μοῦ τό 'πε ἀπόσπόντα. Συνών. ἀναγριστικά.

ἀπόσπορα ἐπίφρ. Κάρπ. κ.ά. 'πόσπορα Κύπρ.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. σπορά. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀπόθερα, ἀπότρυγη κττ.

Μετὰ τὴν σπορὰν ἡ μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σπορᾶς ἐνθ' ἀν.: Γνωμ. Πέρδικαν ἀπόσπορα καὶ λαὸν ἀπόθερα (λαὸς = λαγὸς) Κάρπ.

ἀποσπόρι τό, ἀποσπόριν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ.) ἀποσπόρι κοιν. ἀποσπόρι 'Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀποσπόρι 'βόρ. ίδιωμ. ἀποσπούρι 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. 'ποσπόριν Κύπρ. 'ποσπόρι Εὗβ. (Αύλωνάρ.) Μέγαρ. Προπ. (Αρτάκ.) Ρόδ. Σύμ. κ.ά. 'ποσπόρι 'ένιαχ. βιορ. ίδιωμ. ἀπόσπορο Μέγαρ.

'Εκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. σπόροι κατὰ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,178 καὶ 180. Πβ. καὶ μεταγν. ἐπίθ. ἀπόσπορος = δ καταγόμενος ἀπό τινος.

1) 'Υπόλειμμα σπόρου, ὁ τελευταῖος καὶ κατωτέρας ποιώτης σπόρος Εὗβ. (Αύλωνάρ.) "Ηπ. Μακεδ. (Μελέν. Χαλκιδ. κ.ά.) Μέγαρ. — Λεξ. Αἰν. Βυζ. Λεγρ. 'Ηπίτ. Μπριγκ. Δημητρ. β) 'Υπόλειμμα πράγματός τινος Βιθυν. (Κατιο.) Μακεδ. Στερελλ.. (Αίτωλ.) : Αὐτὰ εἴναι ἀποσπόρια ἀπὸ τοῦ καλαμπόκι', πέταξέ τα Αίτωλ. Διαλέγοντας διαλέγοντας πῆρι

